

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-394/13

**Ministerstvo práce a sociálních věcí
proti
B.**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud)

Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Właściwe ustawodawstwo krajowe — Określenie państwa członkowskiego właściwego do przyznania świadczenia rodzinnego — Sytuacja, gdy pracownik migrujący i jego rodzina mieszkają w państwie członkowskim, w którym mają ośrodek interesów życiowych i w którym pobrano świadczenie rodzinne — Wniosek o świadczenie rodzinne w państwie członkowskim pochodzenia po wygaśnięciu prawa do świadczeń w państwie członkowskim miejsca zamieszkania — Przepisy krajowe państwa członkowskiego pochodzenia przewidujące przyznanie takich świadczeń każdej osobie, która jest zameldowana na pobyt stały w tym państwie

Streszczenie – wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 11 września 2014 r.

- Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice — Właściwość sądu krajowego — Ustalenie i ocena stanu faktycznego sporu — Niezbędność orzeczenia prejudycjalnego oraz znaczenie zadanych pytań — Ocena przez sąd krajowy*
(art. 267 TFUE)
- Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Ustalenie istotnych przepisów prawa Unii — Przeformułowanie pytań*
(art. 267 TFUE)
- Zabezpieczenie społeczne — Pracownicy migrujący — Świadczenia rodzinne — Właściwe ustawodawstwo — Właściwość państwa członkowskiego wyłącznie ze względu na fakt zameldowania w tym państwie na pobyt stały, wnioskującego o przyznanie świadczeń rodzinnych — Niedopuszczalność — Brak właściwości państwa członkowskiego ze względu na nieistnienie precyzyjnego i szczególnie bliskiego łącznika między rozpatrywaną sytuacją a terytorium tego państwa członkowskiego*

(rozporządzenie Rady nr 1408/71, zmienione rozporządzeniem nr 592/2008, art. 13)

4. *Zabezpieczenie społeczne — Pracownicy migrujący — Świadczenia rodzinne — Właściwe ustawodawstwo — Właściwość państwa członkowskiego wyłącznie ze względu na fakt zameldowania w tym państwie na pobyt stały, wnioskującego o przyznanie świadczeń rodzinnych — Niedopuszczalność*

(rozporządzenie nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienione rozporządzeniem nr 988/2009, art. 11)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 19)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 21)

3. Rozporządzenie nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem nr 118/97 zmienionym rozporządzeniem nr 592/2008 a w szczególności jego art. 13, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie zostało uznane za państwo właściwe do przyznania osobie świadczenia rodzinnego wyłącznie ze względu na fakt, iż osoba ta jest zameldowana na pobyt stały na terytorium tego państwa członkowskiego, w sytuacji gdy ani ona, ani członkowie jej rodziny nie pracują ani nie mają zwykłego miejsca zamieszkania we wspomnianym państwie członkowskim. Artykuł 13 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on także temu, aby państwo członkowskie, które nie jest państwem właściwym w odniesieniu do danej osoby, przyznało jej świadczenia rodzinne, chyba że istnieje precyzyjny i szczególnie bliski łącznik między rozpatrywaną sytuacją a terytorium tego pierwszego państwa członkowskiego.

(por. pkt 30; pkt 1 sentencji)

4. Rozporządzenie nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienione rozporządzeniem nr 988/2009, a w szczególności jego art. 11, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie zostało uznane za państwo właściwe do przyznania osobie świadczenia rodzinnego wyłącznie ze względu na fakt, iż osoba ta jest zameldowana na pobyt stały na terytorium tego państwa członkowskiego, w sytuacji gdy ani ona, ani członkowie jej rodziny nie pracują ani nie mają zwykłego miejsca zamieszkania we wspomnianym państwie członkowskim.

(por. pkt 36; pkt 2 sentencji)